

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobce: **V. D. D.**, zast. Mgr. Jiřím Hladíkem, advokátem se sídlem Příkop 8, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 3, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké pohraniční policie ze 29.9.2009, č.j. CPR-6990-1/ČJ-2008-9CPR-C 236,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Žalobou doručenou soudu dne 4.11.2009 žalobce napadá rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké pohraniční policie ze 29.9.2009, č.j. CPR-6990-1/ČJ-2008-9CPR-C236, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Brno, Inspektorátu cizinecké policie Brno (dále jen „Inspektorát“), ze dne 15.4.2009, č.j. CPBR-3214-38/CI-2009-064061, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o povolení k přechodnému pobytu na území ČR, a to podle ust. § 87e odst. 1 písm. d) zákona č. 326/1999Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), neboť žadatel se bez vážného důvodu nedostavil k výsledku (§ 169 odst. 3).

K 1.1.2011 přešla zákonem č. 427/2010 Sb., působnost Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, ve věcech povolování pobytu cizinců na Ministerstvo vnitra, Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, proto soud od uvedeného data jedná, jako s žalovaným, s Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců.

Žalobce uplatnil v žalobě tyto skutkové a právní důvody nezákonnosti napadeného rozhodnutí:

Žalobce rozhodnutím obou správních orgánů vytýká nezákonnost a nesprávný úřední postup, neboť jednáním žalobce nebylo naplněno ust. § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců.

Žalobce uvedl, že byl celkem třikrát předvolán k výslechu; na první předvolání se řádně dostavil dne 16.3.2009, jednání se však neuskutečnilo, a to z důvodu pochybení na straně inspekce. Skutečností, že žalobce byl pod hrozbou sankce předvolán k výslechu, který bez zavinění žalobce nebyl proveden, se žalovaný nezabýval. Následně byl žalobce opětovně předvolán k výslechu, ale k tomu se z objektivních a vážných důvodů nedostavil a „řádne se omluvil z důvodu zaneprázdněnosti právního zástupce. Stejně tak tomu bylo dne 9.4.2009, kdy byl právní zástupce žalobce na zahraniční služební cestě, což řádně doložil. Žalobce měl v řízení právo na právní pomoc. Pokud mu tato nemohla být z vážných důvodů zajištěna, jedná se o vážný důvod, pro který se k výslechu nedostavil, navíc nad rámec svých povinností dle zák. č. 326/1999 Sb., svoji neúčast řádně a včas omluvil“. Pokud žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí uvedl, že omluva je neakceptovatelná, nelze než uzavřít, že byly splněny podmínky pro uložení pořádkové pokuty tak, jak na to byl žalobce v předvolání upozorněn, nikoliv však postup dle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců. Inspekce nejdříve „úkon bezdůvodně neprovede a následně, když se žalobce z objektivních důvodů ke správnímu orgánu nedostaví, žádost bez dalšího zamítne, aniž by účastníku řízení jakkoli v průběhu řízení dal nejevo, že jeho omluvu neakceptuje.“

Žalovaný ve vyjádření žalobě odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a uvedl, že spisovým materiálem je prokázáno, že poté co při prvním předvolání se výslech účastníka řízení neuskutečnil, byl žalobce opětovně předvolán. Dne 31.3.2009 byla inspekci doručena omluva právního zástupce z důvodu pracovní zaneprázdněnosti a požádal o stanovení jiného termínu, a to na den 3.4.2009. Dne 8.4.2009 přijal správní orgán další omluvu právního zástupce s žádostí o náhradní termín tentokrát již bez odůvodnění. Žalovaný uvedl, že s ohledem na ust. § 59 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu se lze omluvit pouze z vážných důvodů. Jelikož poslední omluva žádný důvod neobsahovala, postupovala inspekce podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, podle kterého policie žádost zamítne, jestliže se žadatel bez vážného důvodu nedostaví k výslechu. Spisovým materiálem bylo dle názoru žalovaného, že inspekce postupovala v souladu podle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců a ust. § 59 zákona č. 500/2004 Sb., neboť žalobce se bez omluvy k výslechu nedostavil, což je důvodem pro zamítnutí žádosti.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Ze spisového materiálu vyplývají tyto skutečnosti:

Dne 13.2.2009 byla žalobcem doručena inspekci žádost o povolení k přechodnému pobytu dle § 87b odst. 1 zákona o pobytu cizinců, v rubrice účel pobytu žalobce vyznačil - „§ 87b odst. 1 zák. č. 326/99Sb“. K žádosti doložil doklady pro tento druh povolení vyžadované (§ 87b odst. 1 a 2 zákona o pobytu cizinců), mimo jiné opis rodného listu nezletilého M. P., plnou moc k zastupování Mgr Markem Sedlákem. V rodném listu nezl. M. P. je uveden žalobce jako otec a L. P. jako matka.

K osobě žalobce bylo zjištěno, že podává žádosti o různé typy pobytových statutů opakovaně, celkem třikrát žádal o povolení trvalého pobytu, poslední žádost byla pravomocně

dne 12.1.2009 zamítnuta. S těmito zjištěními správní orgán seznámil žalobce, resp. zplnomocněného zástupce, na jednání dne 13.2.2009.

Postup správního orgánu při předvolávání žalobce k výsledku plyne z uvedeného níže.

Dne 15.4.2009 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí jímž byla žádost o povolení k přechodnému pobytu podle § 87 e odst. 1 písm. d) zákona o o pobytu cizinců zamítnuta, neboť účastník řízení se bez vážného důvodu nedostavil k výsledku.

V odvolání žalobce uvedl, že rozhodnutí je nezákonné. Na první předvolání se řádně dostavil; tento den však výslech správní orgán neuskutečnil. Tento postup je v rozporu s ust. § 6 odst. 2 správního řádu, neboť správní orgán pod hrozbou sankce účastníka řízení předvolává a následně jeho výslech neprovede. „Stejně tomu tak bylo dne 9.4.2009, kdy byl právní zástupce účastníka řízení na zahraniční služební cestě, což dokládá kopií stran .cestovního dokladu právního zástupce.“ Pokud správní orgán měl zato, že omluva je neakceptovatelná měl uložit pořádkovou pokutu. Vzhledem k tomu, že uvedenou zákonnou sankci neuplatnil nejsou důvody pro postup dle § 87 e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, naopak tento postup je v rozporu s § 2 odst. 3 správního řádu.

V rozhodnutí žalovaného se uvádí, že dle § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, je správní orgán povinen vyslechnout účastníka řízení, je-li to nezbytné k zjištění skutkového stavu, zejména k posouzení, zda-li se nejedná o obcházení zákona cizincem s cílem získat oprávnění k pobytu na území, zda-li účelově neuzavřel manželství, nebo zda účelově prohlášeným souhlasem nebylo určeno otcovství. Odvolací orgán uvedl, že Mgr. Marek Sedlák v řízení vystupoval jako právní zástupce účastnice řízení II.- L. P., zákonné zástupkyně nezl. M. P., kterou také předvolával k výsledku, ale právní zástupce nedoložil plnou moc pro zastupování a konstatoval, že s Mgr. Markem Sedlákem nemělo být vůbec jednáno (viz. Protokol o jednání ze dne 16.3.2009, v průběhu kterého se Mgr. Marek Sedlák, jakožto právní zástupce zákonného zástupce účastníka řízení II, domáhal toho, že L. P. by neměla být k výsledku vůbec předvolávána). Žalovaný dále uvedl, že dne 20.3.2009 a 1.4.2009 inspekce předvolala žalobce i zákonného zástupce nezl. M. P. L. P. Dne 31.3.2009 došla správnímu orgánu I. stupně omluva právního zástupce žalobce, v které požádal o stanovení jiného termínu na den 3.4.2009 z důvodu pracovní zaneprázdněnosti právního zástupce. Dne 8.4.2009 přijal správní orgán I. stupně další omluvu, která odůvodněna nebyla. Žalovaný se závěrem, že žalobce se k výsledku bez vážného důvodu nedostavil, rozhodnutí inspekce potvrdil jako zákonné.

O žalobní námitce soud uvážil takto:

V projednávaném případě správní orgán byl povinen prověřit údaje sdělené v žádosti o povolení pobytu a prověřit skutečnosti doložené dokumenty. Žalobce k žádosti o povolení pobytu, jako doklad prokazující, že je rodinným příslušníkem občana EU předložil rodný list dítěte; správní orgán byl proto povinen prověřit, zda-li se ve smyslu § 169 odst. 3 nejedná o určení otcovství účelově prohlášeným souhlasem, proto bylo nezbytné vyslechnout oba rodiče dle rodného listu, žalobce i L. P., jakožto zákonnou zástupkyni nezl. dítěte.

Ze správního spisu bylo doloženo, že správní orgán I. stupně dne 23.2.2009 předvolal na den 16.3.2009 k výsledku žalobce a zákonného zástupce nezl. dítěte- II. účastníka řízení, předvolání bylo doručeno právnímu zástupci žalobce dne 25.2.2009 a zákonnému zástupci dne 25.2.2009. V předvolání byli oba účastníci poučeni, že pokud se nedostaví bez vážného důvodu k výsledku je to důvodem pro zamítnutí žádosti. Výslech se nekonal, neboť poté, co právní zástupce žalobce prohlásil, že L. P. nemůže být vyslechnuta, správní orgán výslech odložil.

Dne 3.3. 2009 se dostavil žalobce k podání vysvětlení dle § 158 odst. 5 trestního řádu, v němž uvedl, že matka dítěte L. P. podala u soudu návrh na určení otcovství, na dotaz správního orgánu proč tak učinila, když od začátku žalobce souhlasil, že je otcem dítěte, odpověděl, že se domnívá, že chtěla mít ve všem jasno, pak se ale s ní dohodl, že provedení genetické zkoušky je drahé, potvrdil otcovství k nezl. dítěti a k rozhodnutí soudu nedošlo. Téhož dne byl proveden výslech s L. P., která uvedla, že s žalobcem nebydlí (žalobcův byt je pro dítě z hygienických důvodů nevhodný), již před narozením dítěte žalobce popíral, že je otcem, u soudu se dohodli, že je otcem, následně žádala soud o určení výživného a svěření do péče matky v současné době žije s nezl. dítětem v Domově pro matky s dětmi.

Z šetření správního orgánu v Domově pro matky s dětmi (založeného v správním spise), vyplynulo, že žalobce dítě nenavštěvuje. Jelikož bylo nezbytné zjistit, zda-li žadatel naplňuje ust. § 15a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, tzn. zda-li žadatel žije s dítětem v společné domácnosti a vyživuje ho. Proto musel správní orgán předvolat oba rodiče k výslechu pro došetření skutečného stavu věci.

Dne 20.3 2009 správní orgán I. stupně s odkazem na ust. § 18 odst. 1 správního řádu a ust. § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, předvolal žalobce i zákonnou zástupkyni (doručeno právnímu zástupci dne 24.3.2009, L.P. dne 25.3.2009) k výslechu na den 1.4.2009 opět.

Dne 1.4. 2009 předvolal opětovně žalobce i zákonnou zástupkyni dítěte na den 9.4.2009 (doručeno právnímu zástupci i zákonné zástupkyni 3.4.2009).

Dne 31.3.2009 byla doručena správnímu orgánu omluva s důvodu pracovní zaneprázdněnosti právního zástupce žalobce, s tím že žalobce vyžaduje účast právního zástupce při výslechu, s žádostí o stanovení jiného termínu výslechu, a to na den 3.4.2009 v 9:00 hod. Dne 8.4.2009 byla správnímu orgánu doručena další omluva s žádostí o další termín výslechu; omluva již nebyla odůvodněna vůbec.

Závěr inspekce, jakož i žalovaného, že žalobce se bez vážného důvodu opakovaně nedostavil k výslechu, kvůli čemuž postupovali dle § 87e odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců, a žádost žalobce o povolení pobytu byla zamítnuta, je oprávněný. Dle § 59 správního řádu omluvit se z povinnosti dostavit se na předvolání lze jen ze závažných důvodů, kterými jsou události neovlivnitelné vůlí účastníků. Zpravidla takovým důvodem je pracovní neschopnost, ošetřování člena rodiny, doložené lékařským potvrzením, dovolená objednaná s časovým předstihem, rodinné události (např. svatba pohřeb), účast na jiném řízení (soudním, úředním). Závažným důvodem není vykonávání zaměstnání povolání, provozování koníček a jiné soukromých zájmů. Z uvedeného vyplývá, že žalobce se nedostavil na předvolání k jednání, a ani jednou se tak nestalo z omluvitelných důvodů. Omluva z důvodu pracovní zaneprázdněnosti právního zástupce, jak bylo výše uvedeno, není vážným důvodem ve smyslu § 59 správního řádu, omluvitelným z povinnosti dle § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců, dostavit se k výslechu.

Soud proto neshledal námitky žalobce opodstatněnými a žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. proto zamítl jako nedůvodnou.

Pokud jde o náklady řízení, soud opřel svůj výrok o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalovaný měl ve věci plný úspěch, náklady řízení mu však nevznikly.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 14.12. 2011

Mgr. Jana Brothánková , v.r.
předsedkyně senátu